

вѣрѣтъ, на надѣждѣтъ и на любовѣтъ.

Но Господь, съ показаніето на *Господниѣтъ молитви* не е разумѣлъ, че ученицитѣ му само неѣтъ сѣ длѣжни да казватѣ. Истинствува че той не ще да считамы, както язычницитѣ или фарисейтѣ, длѣгытѣ изуствны молитвы като истинното и само Богослуженіе; съвсѣмъ тѣмъ, чрезъ собствениѣтъ си примѣръ, той е одобрилъ молитвытѣ, които ся съпровождатѣ отъ чувства, съотвѣствующы на словата. За това църквата, като счита чувството за основаніе на истинското Богослуженіе, иска щото това чувство да ся изражава